

пращаваха лесно писанно-то и да угладатъ побръхнини-тъ на босъка.

На сетниѣ Римляни-тѣ запретиѣхъ употребленіето на тѣа писалки защото-то мнозина ги употребявахъ вмѣсто нож-ченче. Нѣкого учителя учихъ ученици-тѣ мѣ съ дасчанн-тѣ книги и съ остри-тѣ желѣзны писалки; вмѣсто тѣхъ употребявахъ на сетниѣ птичин или отъ дръвги животны ко-сты. Когато пишяхъ на помеки вещества употребявахъ тръстъ разцѣпнѣтъ на краа както отъ насъ пера-та; съ такво пишѣтъ и до днесъ вѣсточни-тѣ народи.

Ноде споманѣва че като била въ Итали-ѣ около 1642, видѣла нѣкой отъ тѣхъ обоженены таплицы и дръвги кни-ги отъ коры на дръвета, кои-то употребявали стари-тѣ вмѣсто книгъ; Ястель казва че Ближни-тѣ и Римляни-тѣ продаваха да употребяватъ еще набоженены дръвкниги за много време слѣдъ ввождане-то на папира, на листовы-тѣ и на кожаны-тѣ употребенія; отъ тѣхъхъ преписвали правелно за свое употребленіе списанія на пергаментъ; и за проданъ или за книгопазителици преписвали званіемъ преписачи-тѣ.

Бръсланка-та слѣжаше като вещество за писаніе на ста-ры-тѣ, употребявали и-ѣ за да угладатъ грапабини-тѣ на пергамена и да подостратъ тръстѣ-тъ. Съ минѣваніето на време-то писмо-то ставало съ шарилкы. Таа новина на писмо-то даде способъ да се изнамѣратъ дръвги по спо-собни вещества за да пишѣтъ по тѣхъхъ, а тѣ били тынки-тѣ корички на нѣкои дръвета и растѣнія, и платна; слѣдъ тѣхъхъ изработени кожи говежди, магарешки и дръвги. Го-мерова-та Илиада и Улісія се писали нѣкога на змійскъ кожъ. И защото-то за писаніе способни кожи приготвяхъ най напредъ въ Пергама нарекохъ се тѣ Пергамени, които на сетниѣ и мембрани; Пергамени-тѣ били разноцвѣтно на-шарени; нѣкои си били бѣли, дръвги жълти и дръвги чер-вени. Въ Римъ не обѣчали бѣлий шаръ и защото-то лесно се обалбали, и защото-то докачвали очи-тѣ.